

in vrednih naslednikov. Svoje ideje je Lenin podajal in vplival z govorom in pismom in tako nasledstveno vprašanje sovjetski Rusiji ni prizadelo niti najmanjšega udarca. Pašič pa vse sam zna in ima vse sam v svojih rokah in tako je nasledstveno vprašanje za radikale najtežja stvar. Za samostojno predsedništvo stranke po načinu Pašiča bi bilo toliko tekmecev, da ne bi bilo tekme ne konca in ne kraja, če bi se pa za vodstvo stranke volili in postavljali veččlanski odbori, pa tudi to ne bi zaleglo, ker ni nihče od Pašiča uveden v razne posle in ker Pašič nikomur ne bo mogel zapustiti svojega vpliva.

Edino, česar se bodo radikali oklenili, bo pod njegovim vodstvom priučena in uveljavljena navada čakanja in odlašanja. Težave, spori in boji v vodstvu stranke se bodo prikrivali, voditelji si bodo mislili »ima vremena«, da se pobotamo, številnim pristašem bodo pa složni pravili: »Čakajte, čakajte, kakor ste doslej navajeni!« Prej ali slej pa pridejo zopet volitve in ob tej priliki prenehajo vse ugodnosti čakanja in odlaganja. Celo Pašič sam ima pri vsaki volitvah velike sitnosti s silno množico kandidatov, a ker mu je končno vseeno, ali pride v njegov klub in pod njegov vpliv Jovo ali Laza, mirno prepusti, da se ti kandidati pripravijo med seboj ter nastopajo vsak s svojo volilno listo. Ko pa Pašič enkrat ne bo več vodil velike radikalne stranke, bodo pa volitve na vsak način pravi vihar, blisk in grom za to veliko politično stavbo. Razna značenja kažejo, da se bo en del radikalov tedaj povrnil v Svetozar Markovičev dobo in da bodeta iz radikalne stranke nastala dva tabora: gosposki in kmetski.

Dva neprijatelja.

Na eni strani Pivko — na drugi Pucelj.

Beograd, koncem junija.

To sta dva junaka, ki znata zavijati resnico! Pivko je celo še tako drzen, da se na shodih norčuje iz slovenskih davkoplačevalcev. Pucelj pa, ki je sedaj tudi v opoziciji, in vé, kako odločno se Jugoslovanski klub bori proti vedno višjim davkom, namenoma borbo proti krivicam razlaga drugače nego v istini je. Poglejmo, kako se ta dva gospoda obnašata!

Dr. Pivko! Mož je s pomočjo učiteljske agitacije dobil tudi nekaj glasov kmetskih davkoplačevalcev. Sedaj pa vi, kmetski volilci pogledajte, kako se iz vas norčuje! Dne 31. marca je Pivko glasoval za nove davke in za zvišanje starih. To stoji kakor amen v Očenašu. Dne 13. junija je isti Pivko v parlamentu glasoval proti Vesenjakovemu predlogu za znižanje dohodnine in za znižanje taks. On tega niti ne taji. Pivko mora tako glasovati, ker stoji njegova stranka na stališču, da še Slovenija ni preveč obdavčena! Saj je »Jutro« pisalo tako!

Pivko pa pride sedaj in na shodu samostojnih demokratov v Mariboru, 20. junija govori, da so predlogi poslancev Slovenske ljudske stranke za znižanje davkov, za zboljšanje žalostnih razmer »navaden humbug in goljufija«. Pivko si drzne reči, da hoče »samo dokazati, kako globoko so padli slovenski klerikalci«, ker se brigajo za Slovenijo. Kaj takega more izgovoriti samo človek, ki mu je blagor ljudstva deveta briga. Vprašam:

Ali je to šala, če naši poslanci obsojajo politiko Pašič-Pribičevićeve vlade;

če obsojajo, govorijo in glasujejo proti povečanju davkov;

obrnili ter ustrelili. Pomešani so bili od vseh polkov, brez čaka, raztrgani, s krvjo oskopljeni in razljučeni. Se danes, po toliko letih, jih vidim pred sabo: bili so sami otroci, od petnajst do dvajset let stari in vsi še brez brk.

Zdaj so Prusi pod vodstvom starih častnikov, ki so venomer kričali: »Naprej! Naprej!«, navali na nas kakor čreda volkov, ki skačejo drug drugemu na hrbet, da hitreje pridejo naprej. Nas dvajset do trideset mož pa je izra skednjem nasproti vrtu, v katerem je stal majhen uljak in visoke, cvetoče črešnje, pričelo z brzostrelbo na te lopove, ki so hoteli niže doli poskakati preko nizkega zidu in osvojiti vas.

Ne vem, koliko izmed njih je zopet popadalo nazaj med druge, komaj da so prilezli na zid, a na njih mesto so vedno znova prihajali drugi. Na stotine krogel nam je zvižgalo okrog ušes ter se sploščevalo ob zidu, apno je padalo s sten, slama je visela s prečnih brun, velika vrata na levi so bila čisto prelučnjana od krogel, mi pa smo bili za skednjem nabili puške ter skakali zdaj naprej zdaj nazaj ter streljali v gruče. To je trajalo toliko časa, kolikor ga je bilo treba, da smo namerili in izprožili, a vendar jih je že kakih šest z obrazom proti tlu padlo na oglu skednja. A bili smo tako razljučeni, da se niti zmenili nismo za to.

Ko sem desetkrat skočil naprej, mi je med tem, ko sem pomeril, puška padla iz rok. Pripognil sem se, da bi jo pobral, pri tem pa sem padel čez njo — dobil sem kroglo v levo ramo. Kri mi je lila po prsih kot topla voda. Skušal sem vstati, a nisem mogel drugega, kakor da sem se naslonil ob zid. Zdaj mi je tekla kri do stegen in spomnil sem se, da moram takoj umreti, in mraz me je stresel.

Tovariši so še vedno streljali preko moje glave, Prusi pa so odgovarjali brez prestanka.

Ker sem se bal, da bi me druga krogla popolnoma ne ubila, sem se z desno roko, da bi prišel naprej, s tako močjo oprjel ogla, da sem padel v jarek, po katerem je tekla voda s ceste na vrt. Moja leva roka je bila težka kot svinec, v glavi se mi je vrtelo; sicer sem še vedno slišal pokanje pušk, toda le kakor v sanjah. To je gotovo trajalo dalje časa.

Prepirati se, je nepotrebno,

ko vendar že vsakdo vé, kako dobro vplivajo »TORO« prsne karamele na le proti kašlju, nego tudi proti prehlajenju, hripavosti, katarju ter na prebavo. Prepotrebne so za hribolasce, bolnike, otroke. S 3 D si prihranite marsikdaj zdravnika. »TORO« dobite pri vsakem trgovcu ali lekarni.

če predlagajo, da se morajo davki znižati;
če obsojajo korupcijo, to je strašno razmetavanje in zapravljanje davčnega denarja;
če zahtevajo varčevanje v državnem gospodarstvu;
če govorijo za znižanje vojaštva in izdatkov za armado;

če zahtevajo samostojnost Slovenije;
če se z vso odločnostjo protivijo brezverskemu šolskemu zakonu;

če zahtevajo za naše kraje krščansko šolo;

če naši poslanci ne božajo z mehki rokavicami ne Pašiča, ne Pribičevića, ne Žerjava, ne Pivka, ampak z vso odločnostjo, z glasno besedo in če treba s pestjo ugovarjajo proti krivicam, ki se godijo našemu ljudstvu? In če se potegujejo naši za pravice invalidov in drugih revežev? Ali je to šala, humbug in goljufija? Ali s tem pada ugled Slovencev, če nečemo biti podlaga peti naših protivnikov!

Pivko, Pivko, daleč si padel, da upaš celo javno smešiti pravice slovenskega ljudstva!

Sedaj pa Pucelj! V svojem »Kmetijskem listu«, ki bo kmalu zmrznil — sredi poletja — piše, da bi bili »klerikalci«, ko so bili na vladi, lahko znižali dohodnino in se tako tudi on norčuje iz Vesenjakevega predloga za znižanje dohodnine.

Pucelj je bil celi dve leti kraljevski minister zraven Pašiča, a ne enega davka ni znižal. Za časa njegovega ministrovanja se je zvišal zemljiški in drugi davki. — Zakaj se ni Pucelj tedaj usmilil ubogega slovenskega kmeta! Kje je bilo tedaj njegovo samostojno srce? Pri Pašiču! Ni si upal nič storiti za Slovenijo!

Res pa je, da so v jeseni leta 1924 naši poslanci in ministri pripravljali predlog zakona o pravičnem izenačenju davkov. Tako bi se Slovenijo razbremenilo. Ko bi naj ta predlog in drugi koristni predlogi prišli pred parlament, pa so »visoki gospodje« našo vlado vrgli. Kateri so tisti visoki, vemo vsi. Tudi Pucelju je to znano.

To sem napisal, da vidite slovenski davkoplačevalci kakih hinavci in vaši neprijatelji so samostalni demokrati in samostojneži. Ljudstvo jih predobro pozna, zato jim tudi laž in hinavstvo ne bo prav nič koristilo!

Ko sem zopet odprl oči, se je že nočilo in Prusi so šli v teku mimo po ulici. Cela vas jih je bila že polna. V vrtu meni nasproti je bil star general, gologlav in belolas na velikem rjavcu. Z rezkim glasom je ukazoval, naj pripeljejo topove, in nekaj častnikov je oddirjalo z njegovim poveljem. Poleg njega je stal na nizkem zidu, ki je bil pokrit z mrtveci, eden njihovih ranarjev ter mu obvezoval roko. Na drugi strani je nekoliko bolj zadaj sedel na konju suh ruski častnik, mlad mož, ki mu je glavo pokrival klobuk z zelenim, visečim perjem. Vse to sem videl na prvi pogled: starca z debelim nosom, širokim, ploščatim čelom, živimi očmi in drznim obrazom; druge okrog njega; zdravnika, majhnega, plešastega moža z očali. Potem pa kakih šest do sedemsto korakov proč med dvema hišama naše vojske, ki so se zbirali in urejevali. Vse to mi je bilo pred očmi, kakor bi še danes ležal na tistem kraju.

Streljali niso več, a med Malin Görshenom in Kajo se je vzdignilo grozno vpitje. Čulo se je vodo bobnenje, rezgetanje, preklinjanje in pokanje z bičem. Sam ne vem, zakaj sem zlezal iz kolesnic ter se zopet naslonil ob zid. Isti hip sta pri prvi vaški hiši okrog ogla zavila dva šestnajstfuntna topa, pred vsakim po šest konj. Jezdeči topničarji so na vso moč z biči naganjali konje in kolesa so rezala v kupe mrtvecev in ranjencev kakor v slamo, da so kar kosti pokale. Odtod grozno vpitje in kričanje, katero sem slišal — lasje so se mi ježili na glavi.

»Semkaj« je starec kričal po nemško. »Merite tja doli, med tisti dve hiši poleg vodnjaka!«

Takoj so obrnili topa, v diru so za njima pripeljali vozove s smodnikom in krogli. Starec, ki je imel levo roko v obezi, je prijezdil bliže, da si vse ogleda. Med tem, ko so jezdili po cesti gori, sem slišal, kako je presekano govoril mlademu ruskemu častniku:

»Recite carju Aleksandru, da sem v Kaji ... Bitka je dobljena, ako mi pošljete ojačenja. Nič dolgo posvetovati se ... delati! ... Pripravljeni moramo biti na silen naskok. Napoleon pride ... to čutim! V pol ure ga imamo pred sabo z gardo vred ... A naj stane, kar hoče, jaz se mu postavim ... A za Boga naj ne zamude niti minute ... potem je zmaga naša!«

Naši poslanci na delu.

Poslanec dr. Hohnjec za obrambo mariborske sadjarske in vinarske šole.

Poslanec dr. Hohnjec je naslovil na poljedelskega ministra sledečo interpelacijo:

Po slovenskih časnikih gre te dni vest, da misli ministristvo poljedelstva s 1. avgustom 1925 ukiniti nižjo vinarsko in sadjarsko šolo v Mariboru. Ta vest se mi ne zdi docela verjetna, ker si ne morem misliti, da bi ministristvo moglo ukiniti šolo, katere je 53 let z velikimi uspehi delovala za povzdigo kmetijstva v Sloveniji ter si je pridobila popolno zaupanje slovenskega kmetskega ljudstva. Sol te vrste ne kaže odpravljati, marveč je potrebno, da bi se jih v Sloveniji še več ustanovilo, ker so najbolj primerne in potrebne. Nimamo ničesar proti novi srednji sadjarski in vinarski šoli, katero namerava vlada v Mariboru ustanoviti. Ne moremo pa dovoliti, da bi nižja sadjarska in vinarska šola morala prenehati, da bi vlada mogla dobiti prostore, kjer bi namestila srednjo šolo. Imamo dokazano zagotovilo vlade, da se nižja sadjarska in vinarska šola v Mariboru ne bo ukinila. Ko je namreč bila srednja kmetijska šola, katero hoče ministristvo sedaj opustiti, v Mariboru ustanovljena, sem se obrnil na ministristvo poljedelstva ter z vso vnemo zahteval, da se nižja sadjarska in vinarska šola v Mariboru ne sme odpraviti. Ministristvo mi je takrat dalo pismeno zagotovilo, da se to ne bo zgodilo. Ako vlada sedaj misli proti danemu zagotovitju nižjo sadjarsko in vinarsko šolo v Mariboru opustiti, moram proti tej nameri v imenu slovenskega kmetskega ljudstva najodločnejše protestirati.

Vprašam gospoda ministra: 1. Ali so vesti o nameravi preosnovi vinarske in sadjarske šole v Mariboru istinite? 2. Ali je istina, da misli vlada nižjo sadjarsko in vinarsko šolo v Mariboru opustiti? Prosim, da mi blagovoli te takoj dati odgovor.

Poslanec Pušenjak in tovariši proti protizakonitemu razpustu občinskih odborov.

Poslanec Pušenjak in tovariši so poslali notri temu ministru sledečo interpelacijo:

Za časa volitev v narodno skupščino se je razpustil občinski odbor v Bočni (glavarstvo Gornjograd, oblast Maribor), po volitvah pa občinski odbor v Solčavi v istem glavarstvu.

Za razpust teh dveh občinskih odborov ni bilo zakonitih razlogov, razpust se je izvršil iz strankarsko-političnih, oziroma v zadnjem slučaju iz osebnih razlogov.

Oba občinska odbora sta delovala v smislu določb zakona, sta v polni meri vršila svoje dolžnosti, sta dobro upravljala občinsko premoženje, sta imela le koristi splošnosti pred očmi, a kljub temu sta bila razpuščena.

Pritožili so se očinski odbori, pritožili so se poslanci pri velikem županu v Mariboru, a pritožbe so ostale nerešene, četudi je preteklo več mesecev.

Lista »Straža« in »Slovenski Gospodar« sta prinesla uničujočo kritiko o uradnih glavarstvih v Gornjemgradu, a ni nam znano, da bi se kaj ukrenilo in gospode opozorilo nato, da se glavarstvo ne sme dati voditi od strankarsko-političnih strasti ali pa razpuščati občinskih zastopov iz užaljenega samoljubja.

Radi velike ogorčenosti, ki vlada v omenjenih občinah, in radi kršenja ljudskih pravic stavim na g. ministra sledeče vprašanje:

1. Iz katerih zakonitih razlogov sta se razpustila obč. odbora v Bočni in v Solčavi?

Mladenč je oddirjal proti Malemu Görshenu, isti hip pa je nekdo rekel poleg mene:

»Tisti starec ... to je Blücher ... Lopov! Če bi jaz le imel puško!«

Ko sem se ozrl, sem ugledal starega, izmozganega, suhega seržanta z razoranimi lici, ki se je naslanjal ob skedenjska vrata. Ker mu je bila krogla zdrobila ledja, se je z rokami namesto bergel upiral ob tla. Z rumenkastimi očmi je po strani gledal za pruskim generalom, že svinčeno višnjevi, upognjeni nos mu je kot kljun tičal v gostih brkih: njegov obraz je imel obenem grozen in ponosen izraz.

»Ko bi jaz imel puško«, je še enkrat ponovil, »bi ti že videl, je-li bitka dobljena!«

Midva sva bila še edina živa v tem kotu, polnem mrtvecev.

Pomislil sem, da me drugi dan z vsemi drugimi zakopljejo tam na onem vrtu in da nikdar več ne bom videl Katarine. Solze so mi lile po licih. Nehote sem vzdihnil:

»Zdaj je vsega konec!«

Keržant me je pogledal po strani, in videč, da sem še tako mlad, je vprašal:

»Kaj pa ti je, rekrut?«

»Kroglo imam v rami, gospod seržant.«

»V rami — to je boljše nego v ledju. Ne bo te še konec.«

Ogledal si me je natančneje in pristavil z mečjem glasom:

»Nič se ne boj ... še boš videl dom.«

Mislil sem, da se mu smili moja mladost in me hoče tolažiti. A moje prsi so bile kakor razdrobljene in to mi je jemalo sleherni upanje.

Seržant ni govoril več, le včasih je skušal dvigniti glavo, da bi videl, če se prihajajo naše kolone. Vmes je klesal skozi zobe, nazadnje pa se je z ramo uprl v kot pri vratih, se spustil na tla in rekel:

»Z mano je pri kraju ... razbojnik pa jo je vendarle skupil.«

Pri tem je gledal v bližnjo živo mejo, kjer je ležal na hrbtu pruski grenadir: bodalo mu je tičalo v prsih.

2. Zakaj ne rešuje veliki župan v Mariboru vloženih pritožb, zakaj ne odredi preiskave in ne zasliši razpuščenih občinskih odborov?

3. Kaj misli ukreniti, da se uredijo razmere pri glavarstvu v Gornjemgradu, da se nesposobni uradniki, ki ne upoštevajo zakonov, premeste in da neha šikaniranje prebivalstva od strani uradništva glavarstva v Gornjemgradu?

4. Ali hoče nemudoma odrediti preiskavo proti uradnikom glavarstva v Gornjemgradu? zaslišati v tem oziru župane vseh občin v okraju Gornjihrad glede pritožb prebivalstva, katere sta objavila lista »Straža« in »Slovenski Gospodar« v Mariboru.

5. Ali hoče takoj razpisati volitev za razpuščene obč. odbore v občini Bočna in Solčava?

Prosim za ustnen odgovor!

(Odgovora na obe interpelaciji bomo objavili v našem listu.)

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Pretečeni teden sta zaključila dva politična dogodka, katerim nekateri čisto po nepotrebnem pripisujejo pretirano velik pomen. Na seji skupščine v soboto so bili verificirani preostali hrvatski mandati.

Predsednik skupščine je na kratko sporočil, da je na dnevnem redu poročilo verificacijskega odbora, in ker se ni k tej točki nihče javil k besedi, so bili mandati ravno tako, kakor v verificacijskem odboru, tudi pred skupščino verificirani. Zagovorniki brezpogojnega sporazuma med radikali in radičevci menijo, da je overovljenje mandatov nekaj posebno važnega in najboljši znak napredovanja dela za sporazum. V resnici pa ni to od strani radikalov nobena naklonjenost, nobeno zna menje smisla za sporazum, nobena miloščina, ampak verifikacija je temeljna pravica izvoljenih poslancev, katero je Pašić-Pribičevićeva vladna večina kršila in zavlačevala cele tri mesece.

Drugi važni dogodek je

imenovanje Pašićevih namestnikov.

To se je izvršilo popolnoma v skladu z dosedanjimi Pašićevimi navadami in nastopi. Radikalni poslanci vodstva niso izbrali iz svoje srede, marveč so dobili od Pašića pismo, s katerim se imenujejo za njegove namestnike predsednik kluba Ljuba Živković, predsednik skupščine Marko Trifković in minister Marko Gjurčić. Pašić je svoje namestnike imenoval ravno tako, kakor se imenujejo n. pr. veliki župani in ni pri tem nikogar vprašal za mnenje. V zvezi s tem imenovanjem sicer ni bilo nobenih izjav o sporazumu ali o RR pogajanjih, razširile so se pa vesti, da so

RR pogajanja pred zaključkom

in da se bodo javno vodila in sklenila med prej imenovanimi namestniki Pašića in med Pavlom Radičem, dr. Nikičem in dr. Superinom od strani Hrvatskega seljaškega kluba. Značilno je, da o tem sporazumu ne vedo ničesar povedati ne radikali, ki so se zanj že odločno izjavili, kakor n. pr. Ljuba Jovanović in tudi ne večina hrvatskih poslancev.

O RR sporazumu

piše »Slobodni narod« — glasilo Davidovičevih pristašev. — da je treba pod tem imenom razumeti samo začasno RR vladno na podlagi natančnega delovnega načrta, od katere se pa da pričakovati to dobro, da nekateri zakoni ne bi izpadli tako zelo nazadnjaško, kot so bili od FP vlade nameravani. O kakem načrtu pravega končnega narodnega sporazuma, ki bi rešil naša notranja vprašanja, za sedaj sicer še ni govora, RR pogajanja in vladi pa ne kaže delati zaprek, ker je na vsak način nekako prehodno stanje k boljšemu.

GRČIJA.

V Grčiji imajo že dolga leta višji oficirji monopol na politiko ali na vodstvo države. Med svetovno vojno je en del generalov s kraljem Konstantinom na čelu hotel uvesti Grčijo v vojno na strani Nemčije, drugi del je pa hotel vojno na strani antante. Druga skupina je zma gala, kralj je moral odstopiti ter prepustiti prestol svojemu sinu. Po zaključku svetovne vojne je pa ta oficirska skupina spravila Grčijo v usodno vojno proti Turčiji za angleške interese. Ko se je to končalo z usodnim porazom, so bili zopet oficirji, ki so napravili preobrat, po izreku svojega prekosoda postrelili več ministrov in prav kmalu tudi iz monarhije napravili republiko. Med tem časom so se seveda druge oficirske skupine udeleževale kot monarhistični zarotniki. Ker pa oficirji sploh ne trpijo, da bi bila vlada v civilnih rokah, so nedavno izvedli zopet državni udar ali preokret, o katerem pa sami zatrjujejo, da ni revolucija, ampak navadna politična kriza. Novo vlado je sedaj sestavil general Pangalos, ki izjavlja, da se je morala prejšnja vlada umakniti samo radi tega, ker ni bilo kos mnogim notranjim vprašanjem in ker se je preveč ozirala na posamezne stranke.

Zveza slov. kmeškega ljudstva.

Od prevrata do danes, ako pregledujemo v duhu politično življenje, ki se je doigralo v tem času, mora-

Zdravnik

DR. VILKO MARIN

se je vrnil in od 1. julija t. l. zopet redno ordinira vsak dan od 10.—12. ure dopoldne in od 2.—4. ure popoldne

v Mariboru, Razlagova ulica št. 15.

Telefon 205.

mo priznati, da je naša Jugoslavija: zemlja vseh mogočih nemožnosti. Kar bi bilo v vsaki drugi državi nemogoče, to se pri nas zgodi po večkrat na leto.

Kmalu po prevratu smo se čudili neverjetnostim, o katerih nam je poročalo časopisje iz naših južnih krajev, posebno iz Srbije. Sedaj po šestem letu ujedinenja se nikakor ne smemo več čuditi političnim neverjetnostim po naših južnih krajih, ker jih doživljamo že tudi doma v naši Sloveniji.

Ena takih političnih neverjetnosti se je doigrala v Ljubljani. Slovenski republikanec Albin Prepeluh in samostojni zemljoradnik Ivan Pucelj sta obhajala politično »ohceto«, katero sta krstila z imenom »Zveza slovenskega kmeškega ljudstva«.

Kakor je že javnosti znano, se je pojavil g. Albin Prepeluh po preobratu kot socijalni demokrat. Ko je pa videl, da sta socijalistična voditelja Tone in Etbin Kristan pripomogla za osebne koristi centralizmu na noge in razbila Žerjavovcem na ljubo nekdanjo močno socijalistično stranko, je ostavil socijalne demokrate in se prelevil v enega najbolj gorečih avtonomistov. Izdal je skrajno priljubljeno glasilo »Avtonomist«, v katerem je najbolj bičal ravno Pucelja in samostojne, ki so s svojimi glasovi pomagali izglasovati bič cele Jugoslavije — centralistično ustavo. Prepeluh je pri predzadnjih volitvah znatno pripomogel, da so ljudje sprevideli Puceljevo pogubonosno politiko in mu obrnili hrbet.

Pucelj je že po predzadnjih volitvah spregledal, da je z glasovanjem za centralizem zablodil na kriva pota, obrnil je hrbet Beogradu in pričel ljubimkati z Zagrebom, kjer je tedaj paševal na zunaj in za ljudske množice republikanec g. Stefan Radič.

Tudi Prepeluhu je postala avtonomija preozka, že pred zadnjimi volitvami se je odločil za Radičevo republiko in prekrstil svojega »Avtonomista« v »Slovenskega republikanca«. Kot slovenski republikanec je kan didiral pri zadnjih volitvah, a je izplaval iz volitev brez mandata!

Sedaj pa, ko je Radičeva stranka zatajila republikanski program, priznala monarhijo, ustavo ter hoče za vsako ceno v vlado, sta se tudi Prepeluh in Pucelj politično poročila. »Kmetijski list« od dne 24. junija prinaša slovenskemu kmeškemu narodu proglas, v katerem javljajo: Pucelj, Prepeluh in Radičev poslanec Kelemina iz Središča, da bodo šli odlej skupaj in ta skupna politična trdva se bo imenovala »Zveza slov. kmeškega ljudstva«. Ta nova vez med Puceljem in Prepeluhom se bo naslonila na radičevce, ki imajo veliko upanja, da jih bo Pašić sprejel v vlado in potem bi še znal tudi Pucelj zopet postati minister, g. Prepeluh bi pa dobil zopet kako odločilno mesto v Ljubljani.

Puceljev »Kmetijski list« in Prepeluhov »Slovenski republikanec« prenehata in izhajalo bo skupno glasilo, ki bo nosilo ime »Kmetijski list«.

Pod trdiko »Zveza slovenskega kmeškega ljudstva in z novim glasilom »Kmetiskim listom« hočeta bivši podpredsednik demokratske (Žerjavove) stranke, samo stojni centralist, zemljoradnik, republikanec itd. Pucelj ter socijalni demokrat, avtonomist, republikanec in naj novejši oboževatelj Pašičeve politike g. Prepeluh premotiti slovensko kmeško ljudstvo, a se bosta oba gospoda urezala tokrat ravnotako, kakor se je Pucelj s svoj veterinarsko politiko že pri dveh volitvah in g. A. Prepeluh pri — zadnjih!

Toliko beležimo o najnovejših Pucelj-Prepeluhovih političnih spremembah za danes, da lahko naš kmet uvidi, koliko je bilo svojčas Pucelju za centralizem, Prepeluhu pa za avtonomijo in republiko, ker oba pač hočeta postati deležna dobrot vladne mize in jima je vseeno, kako dosežeta ta svoj cilj, ker težnje, trpljenja in koristi kmeškega ljudstva so bili in ostanejo tema gospodoma — deveta brigada!

Prireditve.

Orlovski prireditelji v Rušah, ki se je vršila zadnja nedelja, je prav hvalevredno uspela. Obisk je bil povoljen, telovadba in sicer proste vaje in ona na orodju je navdušeno zadovoljila vse gledalce. Prireditelji so po-častili poleg domačinov tudi odlični gostje iz Maribora.

Velik mladinski tabor v Ptuj. Mariborska ekspozitura Orlovski Podzveze priredi letos svoj prvi javni nastop v Ptuj dne 2. avgusta. Ves severni del Sloven-ke Štajerske se na ta dan že živahno pripravlja. Kakor lani na Mladinskih dneh v Mariboru, bo letos v staro-davnem Ptuj pokazala mladina uspehe svojega dela v vzgoji in izobrazbi ter si začrtala pot za delo v prihodnjem letu. Da bo tabor res veličastno uspel, priprav-ite še ta mesec vse, kar je treba za nastop: petje, na-rodne noše, konjenike, kolesarje. Podrobnejša navodila objavimo prihodnjič.

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. priredi Slovensko izobra-ževalno društvo dne 12. t. m. ob treh popoldne v prostori-rih g. Peklarja igro »Božja roka« in šaljev prizor »Za-morec«. Tudi nekaj petja bo in pa srečolov s številnimi lepimi dobitki. Domačini in sosedje so s tem prav pri-jazno povabljeni, ker posebnih vabil ne bomo razpošiljali. — Odbor.

Orlovski prireditelji v Gornji Radgoni. V nedeljo, dne 5. julija, priredi Ljutomersko orlovsko okrožje v G. Radgoni orlovski tabor. Naj bo ta dan pred vsem sve-čanostni praznik za našo mladino, ki potrebuje močne verske, narodne in telesne vzgoje. Naj bo orlovski pri-reditelji našemu ljudstvu mogoča manifestacija za ka-toliška načela v zasebnem in javnem življenju. Ciril in Metodova nedelja naj dokaže našemu obmejnemu pre-bivalstvu, da goji orlovski organizacija v mladih srcih pristno slovensko zavest. Ta zavest in ta duh naj se po mladini širi po naših obmejnih krajih in tako bo do-bro zavarovana naša severna državna meja. Zato bo-dite prav pristrčno pozdravljeni v Gornji Radgoni vi Orli, bojevniki za uveljavljanje katoliških načel med našo mladino, bodite pozdravljeni vi seme nove, zdrave družbe! Tebe, nadebudna mladina, in vas, dobri krščan-ski stadi, pa prav ljubeznjivo vabimo k tej prireditvi in vas prosimo, sprejmite mnogoštevilno in s pristrčnim veseljem idealno orlovsko mladino v svojo sredino. Vsi, ki se zberete prihodnjo nedeljo k skupnemu orlovskemu okrožnemu prazniku, črpajte ob mladih Orlih in Orli-cah navdušenje za vzvišene vzore.

Obrtna razstava v Ljutomeru. Odbor obrtne raz-stave v Ljutomeru se je sporazumel z odborom kola ja-hača in vozača v Ljutomeru v toliko, da preloži pri-reditev razstave na dne 9. avgusta t. l., ker priredi Kolo jahača i vozača istočasno tudi konjsko razstavo in ju-bilejno konjsko dirko. V svrhu preložitve razstave se je podaljšal tudi prijavni rok do 15. julija t. l. ter se je dovolilo obrtnikom sosednih srezkih krajev, se te raz-stave kot razstavljalce udeležiti, katerim je v informacijo na razpolago tajništvo obrtne razstave v Ljutomeru. Posebno se opozarja vse obrtnike na oddelke vajeniške razstave, kjer so prostori pristojbine prosti. Vsem va-jencem naj bode dana možnost se razstave udeležiti, ker čast vajenca je ob enem čast in ponos učnega moj-stra. Predpriprave za razstavo so v polnem teku in je že število prijavljenih razstavljalcev precejšnje. Raz-stavno blago bode imelo po železnici 50% popusta, po-setniki razstave pa polovično vožnjo po železnici.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. Sentruperški Orel priredi s sodelovanjem Orlov iz sosednih župnij v nedeljo, dne 19. t. m., orlovsko prireditelji z godbo pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. s sledečim sporedom: 1. Ob enih sprejem in pozdravni nagovor, 2. ob dveh večernice, 3. po večer-nicah pohod Orlov na telovadišče in nato javna telovad-ba. Domačini in tuji ter vsi prijatelji orlovske misli k obilni udeležbi uljudno vabljamo! — Bog živi!

Sv. Križ na Murskem polju. Deset gasilnih društev v župniji Sv. Križ, včlanjenih v gasilski župi Ljutomer-ski, obhaja na aninsko nedeljo, dne 26. julija t. l. veliko slavnost blagoslavljanja nove gasilske zastave. K tej slavnosti vabimo vsa sosedna in druga gasilna društva. Po novem voznem redu je železniška zveza tako ugod-na, da se lahko od vseh strani, bodisi od Sobote, Čakov-ca, Pragerskega ali Radgone z jutranjim vlakom pride in s popoldanskim pa odide. Priskrbelo se bo gasilec v kroju polovična železniška vožnja. Natančen spored še sledi.

Celjsko orlovsko okrožje, katero priredi v nedeljo, dne 12. t. m., v Laškem veliko orlovsko slavnost, vabi vso mladino, zlasti tudi vse starše itd., ki radi vidijo težke telesne vitezke borbe, razne smrtne skoke, kakor tudi izvajanje prostih vaj junakov palčkov na godbo, da pridejo ta dan v Laško. Dopoldne ob 8. uri bo spre-vod po Laškem, potem tabor na Glavnem trgu, kjer go-vorita dr. Ogrizek in dr. Godnič. Ob 10. uri sv. maša. Petje med sv. mašo bo izvajal polnoštevilni pevski od-sek celjskega Prosvetnega društva. Popoldne točno ob štirih se prične na prostoru tik kolodvora javna telo-vadba. Iz Celja odkorakamo točno ob sedmih zjutraj z godbo na čelu od »Belega vola« na kolodvor. Vsem udeležencem je dovoljena za ta dan polovična vožnja. Vsak si kupi celo karto, jo pusti žigosati na železnici, karto shrani ter jo na Laškem ne sme oddati, ker ista velja tudi za nazaj. V orlovski pisarni na Laškem pa dobi vsak udeleženec izkaznico zastoj, katera mu daje ugodnost do brezplačne vožnje nazaj. Udeležnike, ka-terim ni mogoče priti že dopoldne, prosimo, da pridejo gotovo popoldne, ker dojde vlak še ravno ob pravem času do 4. ure. Kličemo vsem vkup orlovski »Bog živi!« — Odbor.

Šmuklavž pri Slovenjgradcu. Celodnevna prireditelji tu-kajšnje dekliske Marijine družbe v nedeljo, dne 21. junija, se je prav lepo izvršila. Pri dopoldanski božji službi je bilo na novo šest deklet sprejetih v družbo. Družba šteje zdaj 38 članic, tedaj so štiri petine vseh šmuklavžkih de-klet v družbi včlanjenih, in v dekliskem Marijinem vrtcu je 15 šolskih učenk. Tudi popoldanska gledališka predsta-va v tukajšnji šoli se je vključ negotivemu vremenu prav dobro obnesla. Deklice Marijinega vrtca so prav ljubko predstavljale igrice »Rožica presv. Srca« in smemo z nji-hovim prvim nastopom biti zadovoljni. Članice Marijine družbe so pa pod vodstvom Pušenikove Mime naravnost izvršile oigrane veseligrice »Čašica kave« in žele bučno po-hvalo. Gmotni uspeh sicer vsled velike gospodarske krize zaostaja za zimsko prireditvijo, vendar pa je povoljen. Tako družba popolnoma izpolnjuje nade, ki so se stavile na njeno ustanovitev, ne samo vrlo dobro izvršuje svojo versko nalogo, ampak tudi veliko izobraževalno delo.

Rajhenburg. Prostovoljno gasilno društvo ima dne 5. julija t. l. razvite svojega društvenega prapora. Sv.